

Alkotmánybíróság
hianypotlas@mkab.hu

ügyszám: IV/1830-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1830-2/2022
Erkezett:	2022 SEPT 15. e-mail
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	0 db Jui

Alulírott N

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a t. Alkotmánybíróság 2022. augusztus 25. napján kelt tájékoztatásának megfelelően, az eredeti indítvány kiegészítésével, azzal egységes szerkezetben.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 2022. május 4. napján kelt 6.Pf.20.762/2021/6/I. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványom indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2008. július 24. napján változó kamatozású, megjelölése szerint CHF alapú, változó futamidejű kölcsönszerződést kötöttem a [REDACTED] vel mint hitelezővel, melynek célja egy [REDACTED] gépkocsi megvásárlása volt. A kölcsön összege 2.322.375,- forint, futamideje 120 hónap, a havonta esedékes törlesztőrészek összege 26.209,- forint, míg az induló ügyleti kamatláb 6,36 %, a THM mértéke pedig 6,85 % volt.

2014. július 29. napján a hitelező azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A felmondás szerint a tartozásom 3.459.373,- forint volt, ebből a lejáratott tőketartozásom **1.799.529,- forint**.

A [REDACTED] elvégezte az elszámolást a DH2. törvény alapján, mellyel szemben panasszal nem éltem. Az elszámolás során a [REDACTED] 216.089,- forint fogyasztói követelést állapított meg részemre, az elszámolás szerint az elszámolás 2015. február 1-jei fordulónapján **lejárt teljes tartozásom 3.318.131,- forint volt**.

A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a Cg.01-10-043394/314. számú végzésével megállapította a hitelező (jogelőd) társaság törlését és beolvadását a [REDACTED] (A [REDACTED] és a [REDACTED] között 2019. november 14-i hatállyal engedményezési szerződés jött létre a kölcsönszerződésből eredő követelés tekintetében. A [REDACTED] keresetével a Ptk. 523. §-a alapján 3.318.131,-Ft tőke és járuléka, valamint perköltség megfizetésére kért kötelezni. Már itt látható, hogy a [REDACTED] a nem csupán tőkéből álló **teljes lejárt tartozás tőkésítése** útján [REDACTED] érte marasztalásomat.

Védekezésem részeként a peres eljárásban nem csupán érvénytelenségi kifogásom volt, hanem arra is hivatkoztam, hogy a perbeli szerződés kirovó pénzneme forint, ezért én forintban adósodtam el, aminek okán a szerződés aligha lehet deviza alapú szerződés. Vitattam továbbá a kereset összepszerúségét is, az eljárás során több ízben is indítványoztam felperes nyilatkoztatását atekintetben, hogy a szerződésből eredő, **devizában meghatározott követelésének összege** hogyan alakult havonta a szerződés megkötésétől a szerződés felmondásáig, e körben azt, hogy **számszakilag és ellenőrizhető módon vezesse le, hogyan alakult a devizában meghatározott követelés összepszerúsége hónapról-hónapra az általam megfizetett törlesztő részletek következtében.**

A Gödöllői Járásbíróság 2021. július 8. napján kelt 8.P.21.406/2020/18. számú ítéletével a keresettel egyezően marasztalt. Az elsőfokú ítélet a szerződés deviza alapúságával kapcsolatban az alábbiakat rögzíti:

„[26] A bíróság az alperesi hivatkozások közül elsőként azt vizsgálta, hogy a felek között létrejött-e a kölcsönszerződés, ha igen, milyen tartalommal, az **deviza alapú szerződés volt-e.** A régi Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés alapján a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez. A (3) bekezdés értelmében a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.

[27] A fentiek szerint kölcsönszerződés esetén a kölcsönösszeg, a futamidő és az ügyleti kamat meghatározása a szerződés lényeges tartalmi elemeit képezik, így ezek hiányában a szerződés a régi Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdése értelmében nem jön létre. Amennyiben tehát a felek akár szóban vagy ráutaló magatartással a lényeges szerződési feltételekben megegyeztek, a szerződés létrejött.

[28] A teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülő hitelkérelem 4. pontjában már feltüntetésre került, hogy az alperes változó kamatozású, CHF alapú hitelt igényel, a finanszírozott összege 2.322.375,-Ft, a futamidő 120, de változó. Az ugyancsak teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülő kölcsönszerződés 6. pontjában is feltüntetésre került, hogy a kölcsönszerződés változó kamatozású, CHF alapú, változó futamidejű, a futamidő alapvetően 120 hónap, maximum 132 hónap és az éves induló ügyleti kamatláb 6,36%. Ezt meghaladóan az alperes személyes meghallgatása során előadta, hogy a szerződés átolvasásakor látta, hogy valamilyen devizáról van benne szó, kérdésre azt a tájékoztatást kapta az autókereskedőtől, hogy ennek benne kell lennie, mivel Uniós tagállamok vagyunk. z az összeg a lényeg, amit forintban kell fizetni. Akkor nem tudta, mit jelent az, hogy devizaszerződés. Az alperes mind a hitelkérelemben, mind a szerződés írott formájában arról nyilatkozott, hogy deviza alapú szerződést szeretne kötni. Az a körülmény, hogy az alperes megfelelő tájékoztatást kapott-e a kölcsön deviza alapúságával kapcsolatban, vagyis megfelelő volt-e az árfolyamkockázatról való hitelezői tájékoztatás nem a szerződés létrejötte, hanem érvényessége körében vizsgálendő.

[29] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felek között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre. Az alperes azonban nem volt elzárva attól, hogy az

Üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó bekezdésében biztosított joggal élve a devizában nyilvántartott tartozását forintban nyilvántartott kölcsönre változtassa. Az alperesnek tehát a szerződés rendelkezései alapján lehetősége volt arra, hogy az árfolyamváltozásból eredő hátrányokat megszüntetve, a szerződését forint alapú kölcsönre alakítsa, ezáltal az esetleges egyenlőtleneséget kiküszöbölje.”

Jól látható, hogy a Járásbíróság a szerződést deviza alapúnak nem a szerződés teljes tartalma vizsgálatát követően, hanem csupán a hitelkérelem 4. pontjában és a kölcsönszerződés 6. pontjában rögzített elnevezése alapján minősítette, valamint rögzítette azt is az elsőfokú ítéletben (szintén konkrét rendelkezések megjelölése hiányában), hogy a **tartozás devizában volt nyilvántartva** és én nem voltam elzárva attól, hogy kérelmemre a hitelező ezt a **devizában nyilvántartott kölcsönt forintban nyilvántartott kölcsönre változtassa**. Fontos, hogy én soha nem kértem a bíróság által megállapítottan devizában nyilvántartott kölcsön forintban nyilvántartott kölcsönre történő megváltoztatását, én a Járásbíróság megállapítása alapján tehát devizában adósodtam el, nekem tehát elviekben nem a felmondásban forintban lejáratott tőketartozásom állt fenn, hanem devizában nyilvántartott tartozásom!

Egyébként a Járásbíróság kizárólag a szerződés 6. pontjában rögzített elnevezés minősítette a szerződést deviza alapú szerződésnek, a szerződés deviza alapúságát ezzel szemben a 6/2013. számú PJE határozat alapján szükséges vizsgálni. Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja azt rögzíti, hogy lehetőség van arra, hogy ügyfél a [REDACTED] deviza alapú Szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának Forint-alapra történő konvertálását kezdeményezze a következő törlesztőrészlet esedékességével. Ehhez az Üzletszabályzat egyébként a 18.3.3. pontban rögzíti is az alábbi képletet azzal, hogy a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözete lejárat előtti teljes körű előtörlesztés, illetve megszűnés esetén egy összegben esedékessé válik, és a következőképpen határozható meg:

Hátralévő tartozás összege x (teljesítési árfolyam - bázis árfolyam)
bázis árfolyam

A fenti képlet tehát nem forintosítást jelent, hanem a hátralévő tőke- illetve esetleges kamattartozás árfolyam-különbözetének számítását, amire semmi szükség nem lenne abban az esetben, ha a kirovó pénznem eleve CHF lenne. (Az árfolyamkülönbözet egy olyan költség, ami nem a főszolgáltatás körébe tartozik és nem a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből fakad, hanem ún. generált költség.) Ha a hátralévő tőketartozás összege deviza lenne, abban az esetben a fenti képletben rögzített számítás elvégzését követően is deviza összeget kapnánk. Az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló **2015. évi CXLV. törvény 3. §-a alapján a forintosítás** nem más, mint a devizaalapú kölcsönszerződések alapján fennálló, **devizában nyilvántartott követelés** 4. alcímben foglaltak alapján forinkövetelésre történő átváltása (a továbbiakban: forintra átváltás), ill. már felmondott fogyasztóval kötött devizaalapú kölcsönszerződésből eredő devizában nyilvántartott követelés 5. alcímben foglaltak alapján forinkövetelésre történő átváltása, amiből értelemszerűen következik, hogy az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjában rögzített művelet nem forintosítást jelent. A perbeli szerződés 2014-ben, még a forintosítási törvény hatályba lépése előtt felmondásra került, én pedig soha nem kértem a szerződés forintosítását, amiből az következik, hogy a perbeli szerződés soha nem került forintosításra. Mindezt a **8.P.21.406/2020/16. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalának 1. bekezdése** alátámasztja, ugyanis a felperes ott az alábbiakat nyilatkozta:

„A felperes forintban tartotta nyilván a követelését, forintban is került rögzítésre a kölcsönösszeg. Nem történt forintosítás, ahogy azt leírtuk, ez egy devizaalapú szerződés, a forintosítási törvény már azt követően lépett hatályba, hogy a követelés lejárt, vagy a szerződés felmondásra került. Hangsúlyozom továbbá azt, ha ez nem lett volna devizaalapú szerződés, akkor miért került volna sor annak idején a tisztességtelenül felszámított összege elszámolására.”

Az elsőfokú ítélet az összecszerűség körében az alábbi indokolást tartalmazza:

„[60] A felperes a keresetet tartalmazó irata F/9. mellékletében csatolta azt a kimutatást, amely részletei az alperes befizetéseit, annak elszámolását tőke, kamat, egyéb teljesítés bontásban minden hónapra kivetítve. A kimutatás tartalmazza a forint/CHF árfolyamot is, mely ellenőrizhetővé teszi a felperesi számítást. Az Üzletszabályzat meghatározza a bázis árfolyam és az aktuális árfolyam fogalmát, míg a 18.3.2. pontban az árfolyamkülönbséget számításának képletét. A felperes által csatolt törvényi elszámolásban mind a bázis, mind az aktuális árfolyam mértéke látható, mely alapján ha a képletbe behelyettesítjük az ott található pontos számadatokat, akkor megkapjuk az árfolyamkülönbséget mértékét. Az Üzletszabályzat szerint az adott törlesztő részletre eső árfolyamkülönbséget mindig a soron következő törlesztő részlet esedékességével kerül kiterhelésre.

[61] Az alperes a kölcsönszerződés felmondásáig 1.959.722,-Ft befizetést teljesített. A 2014. május, június, júliusi törlesztőrészlet megfizetésével elmaradt, erre tekintettel került sor a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondására 2014. július 29. napján. Az alperes 1.799.529,- Ft tőketartozást halmozott fel, melyhez 318,-Ft törtidőszaki kamat adódott hozzá, így 1.799.847,- Ft-ban vált esedékessé egyösszegben az alperes tőketartozása. A felperesi jogelőd az Üzletszabályzat 27. pontja szerint terhelte ki az alperesre a szerződés megszűnésére tekintettel az egyéb tartozásokat, ezzel együtt esedékessé tett tartozások a felperesi kimutatás alapján az elmaradt törlesztő részletek, a felmondásig esedékessé váló tőketartozás és azok árfolyamkülönbsége, törtidőszaki kamat és készpénzátutalási megbízás költsége, fizetési felszólítás költsége valamint a késedelmi kamat tartozás. Ezen tételeket összeadva meghatározható az alperes felmondáskori egyenlege 3.459.768,-Ft-ban. A felperes által F/7. sorszám alatt csatolt elszámoló levél szerint a tisztességtelenül felszámított összeg 216.089,-Ft volt. Az elszámoló levél E oszlopa tartalmazza az elszámolás előtti lejárt tartozás összegét, mely akkor 3.534.220,-Ft volt, melyből levonva a tisztességtelenül felszámított összeget, megkapjuk a felperes követelésének összegét 3.318.131,-Ft-ot.

[62] Az alperes konkrétan, a fentiekben részletezett kimutatás egyes tételeire utalással nem jelölte meg, hogy mely számítás nem helytálló az álláspontja szerint, illetve a felperesi jogelőd által alkalmazottól esetlegesen eltérő milyen árfolyam alkalmazásának lett volna helye, és milyen elvek mentén. Erre figyelemmel a bíróság a felperes által csatolt okiratokat, kimutatásokat a követelése összecszerűségének bizonyítására elfogadta, figyelemmel arra a körülményre is, hogy a felperes a számításainak érthető magyarázatát adta.”

Szerencsére jogszabály meghatározza, hogy milyen árfolyamokat szükséges alkalmazni, a jogszabály előírásaitól pedig a Járásbíróság nem térhet el.

A kifejtettek alapján a Járásbíróság az összecszerűség körében az **F/9 alatt csatolt kimutatást vette alapul**, marasztalásomra az alapján került sor. A devizában elviekben – és

ami fontosabb, bíróság által is megállapítottan - fennállt követelés alakulását felperes nem vezette le. A Járásbíróság nem indokolta meg, hogy abból, hogy felperes követhető és ellenőrizhető módon feltüntette, hogy az alperes részére **milyen fizetési kötelezettségek kerültek előírásra**, ezekre az alperes mely időpontban, milyen összegeket teljesített és azok milyen jogcímen előírt tartozásra kerültek elszámolásra, miként következik az, hogy mekkora összegű tőketartozásom állt fenn adott időpontban. Nekem a kölcsönszerződés alapján meghatározott kölcsönösszeget szükséges visszafizetnem a szerződés szerint, a fennálló tőketartozást pedig a törlesztő részlet tőkeösszege csökkenti hónapról-hónapra. A **bizonyítási indítványomnak megfelelő kimutatást felperes az elsőfokú eljárásban nem csatolt és nem tüntette fel a tőke svájci frank összegének alakulását.**

Már a fentiekből kitűnik egyébként az, hogy a Járásbíróság figyelmen kívül hagyta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló **2014. évi XXXVIII. törvény** (a továbbiakban: DH1 törvény) **3. § (1) bekezdésében** és **4. § (1) bekezdésében** meghatározott érvénytelenséget, így marasztalásomra érvénytelen rendelkezések alapján került sor annak ellenére, hogy az elsőfokú ítélet az alábbiakat is tényként rögzíti:

„[48] A THM tartalmazta az árfolyamrést is, melynek alkalmazását ahogyan arra az alperes az ellenkérelmében utalt a DH1 törvény 3. § (1) bekezdésében semmisnek minősítette annak tisztességtelensége okán. E tisztességtelen szerződéses rendelkezés elmaradása miatt a szerződés nem ütközik jogszabályba. A THM és az ügyleti kamat mértéke közötti alperes által felhozott különbség abból is adódik továbbá, hogy a folyósítás és a törlesztés a szerződés szerint más árfolyamon történt.”

Az elsőfokú ítéletben a Járásbíróság tehát egyrészt megállapította (a felek azonos nyilatkozata ellenére!) , hogy devizában adósodtam el, azonban a devizában meghatározott követelés alakulására előterjesztett bizonyítási indítványomat indokolás nélkül mellőzte, másrészt utalt a DH1 3. § (1) bekezdésében meghatározott semmisségre, azonban terhemre(!) mellőzte a jogszabály által megállapított érvénytelenséget, mivel marasztalásomra olyan kimutatás alapján került sor, amely a semmisnek minősített rendelkezéseken alapuló árfolyamokkal kalkulál. Az F/9 alatt csatolt kimutatás tehát nem alkalmas a kereset összegszerűségének bizonyítására, ugyanis

- az a devizában meghatározott tőkekövetelés alakulását nem tartalmazza, kizárólag a forintban meghatározott tőketartozás alakulását,
- abból, hogy a kimutatás hónapról-hónapra és összefoglalva is tartalmazza a jogelőd Bank előírásait forint és svájci frank devizanemben, nem követhető nyomon, hogy a devizában meghatározott követelés miként alakult a törlesztések következtében,
- a kimutatás az aktuális árfolyamot csak a havi fizetendő kötelezettséggel kapcsolatban rögzíti, abból a tőketartozás alakulása aligha állapítható meg, valamint **az aktuális árfolyam a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésébe ütközik, amiből az következik, hogy a felperes – és sajnos a Járásbíróság - egyszerűen figyelmen kívül hagyja a DH2 törvény szerinti elszámolást,**
- a kimutatás utolsó két sora a tőke és kamat előírásokat rögzíti devizában, ez azonban semmilyen formában nem következik a szerződésből.

Felperes tényállítási kötelezettségének aligha tett eleget egy – szerződés rendelkezéseiből nem következő – táblázat csatolásával. Megjegyzem csupán, hogy a táblázat alapján a forintban meghatározott tőketartozásom már évekkal ezezlőtt is kevesebb volt, mint a perben érvényesített tőketartozás (már a kezdeti összeg is alacsonyabb volt!!!), amivel kapcsolatban a felperes – bár ezt több ízben jeleztem – semmiféle tényállítást nem tett.

A kimutatás tehát a devizában meghatározott követelés alakulásának kimutatására nem alkalmas, mivel a táblázat szerint a forintban nyilvántartott tőketartozás hónapra-hónapra a törlesztő részlet tökerészeivel csökkent, azonban sem a tőketartozás meghatározásában, sem a törlesztő részletek meghatározásában nem kap szerepet az árfolyamkülönbözet, az egyfajta járulékot képez.

Fellebbezésemben előadtam, hogy:

„Teljesen mindegy az, hogy mit tartalmaznak a felperes kimutatásai, ugyanis devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint, azonban felperes azt nyilatkozta, hogy a felperes forintban tartotta nyilván a tartozást, amiből viszont az következik, hogy a kirovó pénznem forint.”

Mivel a kereseti követelés összegét is vitattam, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek bizonyítania kellett volna keresete összecszerúségét. A bírói gyakorlat szerint a felperes pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásának összecszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése (Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7.), és csak a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolás szolgálhat a bíróság ítélkezése alapjául (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6.). Erre pedig nyilvánvalóan nem alkalmas egy semmis rendelkezéseken alapuló, így jogszabályba [DHI törvény 3. § (2) bekezdése] ütköző kimutatás.

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. május 4. napján kelt 6.Pf.20.762/2021/6/I. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Alább csupán a jelen indítvány szempontjából relevanciával bíró jogerős ítéleti megállapításokra utalok.

*„[45] A Kúria a PJE határozata indokolásának III/1. pontjában részletesen levezette, miszerint devizakölcsön az, ahol a **pénztartozás kirovó pénzneme nem forint**. A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni. Ez a megoldás tekintendő a Ptk. 231. § (1) bekezdésében tételesen is rögzített főszabálynak, melytől a felek a diszpozitivitás elvéből fakadóan szabadon eltérhetnek, az eltérés lehetőségére e körben a Ptk. 231. § (1) bekezdése kifejezetten utal is. Nincs akadálya ezért annak, hogy a felek úgy állapodjanak meg, miszerint mindkét fél a kötelezettségének a kirovó pénznemben (effektivitási kikötés) köteles eleget tenni, tehát mind a folyósításra, mind a törlesztésre a kirovó pénznemben kerül sor. Ebből következően a devizakölcsönnek két fajtája létezik: az effektivitási kikötéssel el nem látott kölcsön (deviza alapú kölcsön) és az effektivitási kikötéssel ellátott deviza kölcsön. Az előbbi a felek eltérő megállapodásának hiányában érvényesülő főszabály, az utóbbi pedig a felek kifejezett megállapodása esetén érvényesülő kivétel.*

[46] Mindebből következik, hogy **amennyiben a felek megállapodása alapján a kirovó pénznem deviza, jelen esetben CHF, de mindkét fél forintban köteles teljesíteni, a szerződés effektivitási kikötéssel el nem látott deviza alapú kölcsönnek minősül, mely esetben a deviza olyan elszámolási alap, melynek alkalmazása a rPtk.321.§ (2) bekezdése alapján nem jelent pénzváltást, csak a folyósított összegnek, illetve a törlesztett összegeknek a teljesítéskori árfolyam alapján történő átszámítását.**

[47] Ezért a hitelkérelemben és a kölcsönszerződésben is feltüntetett „CHF alapúság”-ra, az ehhez kapcsolódó árfolyamkockázati tájékoztatóra és az Üzletszabályzatban foglaltakra is figyelemmel az, **hogy a felperes jogelődje nem rendelkezett devizanyilvántartással, a tartozást az átváltás eredményeként forintban tartotta nyilván, és a tartozáskimutatásokat is a lerovó pénznem alapján készítette el, nem alkalmas annak cáfolatára, hogy a kölcsönszerződés deviza alapú volt. Az alperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a szerződés devizaalapúságát kizárólag annak elnevezéséből állapította meg, mivel ez a szerződés elsőfokú bíróság által idézett tartalmából is egyértelműen következett. A másodfokú bíróság hangsúlyozottan utal a hitelkérelemre, melyben az alperes egyértelműen CHF alapú hitelt igényelt, valamint a szerződés elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzatra. A szerződés alapján az alperesnek annyit kellett visszafizetni, amennyi megegyezik a szerződésben CHF-ben kirótt pénztartozásával.”**

Jól látható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék egyszerűen mellőzte a DH1 törvény 3. § (1) bekezdésében meghatározott semmisséget és a (2) bekezdés alkalmazását, amely éppen azokat a rendelkezéseket érintette, melyeket a Törvényszék fenti indokolásában ugyan meg nem jelölt, csupán a Járásbíróság megállapításaira utalt. A Törvényszék a DH1 törvény 3. § (2) bekezdését is mellőzte indokolása során, ami az eladási és vételi árfolyamok helyett mind a folyósítás, mind a törlesztés körében az MNB árfolyamot rendelte alkalmazni, ezek után pedig szinte már nem is meglepő az ítélet alábbi megállapítása:

„[55] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezésével az összecszerűség tekintetében sem értett egyet. Az elsőfokú bíróság nem kizárólag a törvényi elszámolás alapján vezette le a követelés összecszerűségét, ezzel kapcsolatban csak utalt arra, hogy miként számolta el a felperes jogelődje a tisztességtelenül felszámított összeget. Az összecszerűségre vonatkozó részletes és helytálló álláspontját az elsőfokú bíróság az ítélet 60. és 61. bekezdésében kifejtette, helyesen hivatkozva arra is, hogy a felperes kimutatásainak cáfolatára az alperes konkrét vitatást nem terjesztett elő, megjegyzendő, hogy még a fellebbezésben sem.”

A Törvényszék a törvény előírásaihoz hivatkozás hiányában is kötve van.

Sajnálatos, iratellenes és alaptalan az, hogy annak ellenére, hogy a perben mindkét fél egyezően adta elő azt, hogy a tartozás forintban volt nyilván tartva, a Törvényszék arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy:

„A szerződés alapján az alperesnek annyit kellett visszafizetni, amennyi megegyezik a szerződésben CHF-ben kirótt pénztartozásával”

tekintettel arra, hogy a szerződés alapján a pénztartozás forintban lett kiróva, ennek ellenkezőjét felperes nem bizonyította (mitöbb maga is állította), a bíróságok pedig nemhogy releváns szerződéses rendelkezéseket nem jelöltek meg e körben, hanem még az elviekben

kirótt CHF kölcsönösszeget sem rögzítették ítéleteikben! A perben nem volt mit vitatni a kölcsönösszeg meghatározásának hiányában és a Törvényszék fenti megállapítását alapul véve azt lehet mondani, hogy **a bíróságok a kereset összegszerűségét nem vizsgálták.** Egyébként az elsőfokú ítélet helybenhagyása és az összegszerűség körében a másodfokú ítéletnek az elsőfokú ítéletre történő utalásai ellenére a kettő ítélet releváns megállapításai alapjaiban térnek el egymástól, az elsőfokú ítélet helybenhagyása így nem tűnik logikusnak.

Alaptalan az a törvényszéki hivatkozás is, mely szerint a hitelező a „*tartozást az átváltás eredményeként forintban tartotta nyilván*”,

hiszen ha **a felperes előadása szerint** a hitelező forintban tartotta nyilván a követelését, **forintban is került rögzítésre a kölcsönösszeg** (16. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 1. bekezdése), akkor a Törvényszék által hivatkozott átváltás értelemszerűen nem történt meg. A jelen indítvány szempontjából azonban nem annak van relevanciája, hogy felperes nem vezette le a követelést devizában, hanem annak, hogy **a Járásbíróság és a Törvényszék egy olyan kimutatást fogadott el marasztalásom alapjaként, amely a tisztességtelen kikötésekben rögzített árfolyamokkal kalkulál az alkalmazandó MNB árfolyam helyett.** Amennyiben még lenne is alapja a Törvényszék átváltással kapcsolatos megállapításának, az **átváltásra is MNB árfolyamon kellett volna sort keríteni a keresettel egyező marasztaláshoz. Ilyen kimutatás azonban nincs.** Az viszont egyértelműen látszik az iratok alapján, hogy felperes a teljes lejárt tartozással egyező mértékű tőketartozás megfizetésére kért kötelezni, noha a teljes tartozás egyéb járulékokat, így pl. kamattartozást is megában foglalt.

Összegezve a Törvényszék hivatkozott megállapításának [55] bekezdését: felperes nem a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 tv.) 3. § (2) bekezdésének megfelelően határozta meg a követelést, a jogerős ítélet szerint az mégis részletes és helytálló. A hivatkozott megállapítás pedig arra enged következtetni, hogy egy deviza alapú szerződésből eredő követelést összegszerűségét nem szükséges a hitelezőnek bizonyítania, a követelés alakulását nem szükséges sem devizában levezetni, sem pedig tisztességes árfolyamon és a Törvényszék ítélezésének alapjaként elfogad egy olyan kimutatást, amely semmisnek minősített és így a szerződésből tisztességtelenség kihullt rendelkezésekre épül.

Sajnos a peres eljárásban még a(z) **elvieken devizában nyilvántartásba vett) kölcsönösszeg sem került meghatározásra**, így a Törvényszék fenti megállapítása voltaképpen nem került semmivel alátámasztásra.

Éppen az egyedi szerződés 6. pontjának és az Üzletszabályzat 18.3.2. és 18.3.3. pontjának semmisségét mondta ki a DH1 törvény 3. § (1) bekezdése, így a fenti megállapítás már ezen oknál fogva is visszas, pontosabban **jogszabálysértő.** Álláspontom szerint azonban a hivatkozott pontok eleve nem a kölcsönösszeg meghatározására vonatkoznak, hanem kifejezetten a törlesztő részlet meghatározására. Minthogy sem felperes, sem az eljáró bíróságok nem határozták meg devizában a kölcsön összegét, idő előtti az 1/2016. PJE határozatra történő utalás, valamint ez a PJE határozat a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontja körében alkalmazandó, a szerződés kirovó pénznemének vizsgálatához nem ez a PJE határozat, hanem a 6/2013. PJE határozat szolgáltat alapot. Megjegyzendő, hogy a felperes által hivatkozott és a Törvényszék által elfogadott számítási módot a perbeli szerződés még csak nem is tartalmazza.

Tisztelettel hivatkozom arra, hogy az **F/9 alatti elszámolás** kizárólag az **aktuális árfolyamot tartalmazza, aminek alapját semmisnek minősített rendelkezések képezik**, így az F/9 alatt csatolt kimutatás alapján történt **marasztalásom abba az irányba mutat, hogy a DH1 törvény által semmisnek minősített rendelkezések „visszacsempészésre” kerültek a szerződésbe**. A jelen alkotmányjogi panasz alapját pedig kifejezetten ez a körülmény képezi. Semmis rendelkezésnek nincs joghatása, az ugyanis joghatás kiváltására nem alkalmas. Érvénytelen rendelkezésen alapuló kimutatás nem lehet alapja marasztalásnak, érvényes rendelkezéseken alapuló kimutatás pedig nem állt rendelkezésre a peres eljárásban. A Budapest Környéki Törvényszék sérelmezett ítélete alapján **a fogyasztó kiszolgáltatottá válik a hitelezővel (annak jogutódjával) szemben**, ami – miként arra fellebbezésemben is utaltam és a másodfokú ítélet [27] bekezdése is utal rá – oda vezet, hogy a bíróságok szimpla bemondás alapján hoznak marasztaló ítéletet. Az összecszerűséget ugyanis sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék nem vizsgálta, holott többször is jeleztem, hogy a kimutatás nem megfelelő elégséges tényállítás hiányában.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Gödöllői Járásbíróság 2021. július 8. napján kelt 8.P.21.406/2020/18. számú ítéletével szemben fellebbezést terjesztettem elő, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. Felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jelen esetben nincs helye a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a peres eljárásban eljáró jogi képviselőm útján 2022. június 17. napján vettem át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Gödöllői Járásbíróság és a Budapest Környéki Törvényszék előtt folyamatban volt peres eljárás alperese voltam, a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződés adósa vagyok, a bíróságok engem marasztaltak a keresettel egyezően.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A következő pontban bemutatásra kerülő alapjogsérelem a jogerős ítéletet érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy ugyan a másodfokú eljárás az általam előterjesztett fellebbezés alapján indult meg, azonban az eljáró Törvényszék a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataimat figyelmen kívül hagyva, az elsőfokú ítéletnek az összecszerűségre vonatkozó megállapítását az összecszerűség tényleges bizonyítása megkísérlésének hiányában, valamint a **DH1 törvény 3. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző kimutatás alapján hagyta helyben**.

A kereseti kérelem összecszerűségét vitató, már az írásbeli ellenkérelmemben is előadott nyilatkozatom, valamint a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján felperesnek a kereseti követelése összecszerűségét bizonyítania lett volna szükséges marasztalásomhoz. Az **eljáró bíróságok nem tartották szükségesnek a nyilvántartásba vett kölcsönösszeg meghatározását (noha a jogerős ítélet arra alapoz!) és a kölcsönösszeg alakulásának kimutatását** marasztalásomhoz annak ellenére, hogy a perben nem csupán az összecszerűségét vitattam, hanem azt is, hogy a szerződés kirovó pénzneme CHF lenne. **Marasztalásomra pedig egy tisztességtelennek minősített árfolyammal kalkuláló, forintos kimutatás alapján került**

sor: Az a jogerős ítéletben rögzített megállapítás ([33] bekezdés), mely szerint a szerződés deviza voltát az is alátámasztja, hogy a törvényi elszámolás alapján tisztességtelenül felszámított összegnek az árfolyamrészből származó ún. túlfizetés is a részét képezte, súlytalan és okszerűtlen mivel az F/9 alatt csatolt kimutatás végig a tisztességtelen rendelkezéseken alapuló árfolyammal kalkulál. Egyébként az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerinti képlet alkalmazását követően forint törlesztő részleteket kapunk forint árfolyamkülönbözet-költséggel terhelve (ami a CHF tőketartozás csökkentésére önmagában, konverzió nélkül még nem alkalmas), másrészt ezt a megállapítást a Törvényszék oly módon tette meg, hogy nem vizsgálta meg a kimutatás jogalapját, azaz nem tárta fel a kimutatás és a szerződés összefüggéseit. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja és 18.3.3. pontja szerinti árfolyamkülönbözet nem a főszolgáltatás körébe tartozik, azok járulékos jellegűek, amiket az egyedi szerződés 8. pontja és az Üzletszabályzat 17.3. pontja kifejezetten is költségként aposztrofál. A r.Ptk. 207. § (2) bekezdésének megfelelő értelmezés mellett a jogerős ítéletben rögzített megállapítások megtételére sem kerülhetett volna sor.

A jogalkotó által semmisnek minősített rendelkezéseken nyugvó kimutatás alapján történt marasztalásra tisztességes eljárás keretében értelemszerűen nem kerülhet sor. Márpedig a [REDACTED] jogutódjai rendszerint ilyen tartalmú kimutatásokat csatolnak a folyamatban lévő peres eljárásokban.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a **jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A 6/2013. PJE határozat az alábbiakat rögzíti:

- E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsonnél kedvezőbb kamatmérték mellett **devizában adósodott el**,
- A 2010. június 11-én hatályba lépett, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet (THM 2. rendelet) 2. § (1) bekezdése szerint a devizahitel a forinttól eltérő pénznemben folyósított és törlesztett hitel, míg a deviza alapú hitel **devizában nyilvántartott**, de forintban folyósított vagy törlesztett hitel,
- A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel **a tartozás devizában van meghatározva**,
- A **deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik**, a kölcsön folyósítására és a törlesztésére pedig forintban kerül sor. A **tartozás devizában van megállapítva**, az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége ezért a forint erősödésétől, gyengülésétől függ. A **devizában meghatározott kölcsönért** az adósnak a forint gyengülése esetén többet kell visszafizetnie, terhei növekednek, míg erősödése esetén kevesebbet, terhei csökkennek,
- A Ptk. pénztartozásra vonatkozó szabályai - ahogy arra a jogegységi határozat 1. pontja rámutat - kifejezetten lehetővé teszik, hogy **a felek a pénztartozást devizában röjék ki**,

- A másik szokásos meghatározási mód az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy **a kölcsön devizában kerül megállapításra**, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzügyi deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie a mindenkor irányadó eladási árfolyamon számítva,
- Erre csak úgy volt lehetőség, ha **devizában adósodik el**, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható.
- Másrészt a pénzügyi intézmény az adós **devizában történt eladósodása** folytán nem jut öt meg nem illető előnyhöz

A fentiekre tekintettel tartottam fontosnak a devizában meghatározott követelés felperes általi levezetését. Ehhez képest **felperes még a nyilvántartásba vett devizaösszeget sem jelölte meg a peres eljárásban a törvény előírásainak megfelelő árfolyamon, miként arra az ítéletek sem hivatkoznak. Mitöbb felperes éppen azt nyilatkozta, hogy a hitelező forintban tartotta nyilván a követelését, forintban is került rögzítésre a kölcsönösszeg.**

Alkotmányjogi szempontból azonban az alábbiak bírnak relevanciával.

A perbeli szerződés olyan fogyasztói kölcsönszerződés, mely a DH törvények hatálya alá tartozik. A **DH1 törvény 3. § (1) bekezdése** alapján a fogyasztói kölcsönszerződésben - az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével - **semmis az a kikötés**, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási **összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási** vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását **rendeli**. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a **Magyar Nemzeti Bank hivatalos** deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

A DH1 törvény 3. § (2) bekezdése az érvénytelenség kiküszöböléseként tehát módosította az érintett fogyasztói kölcsönszerződéseket, a perbeli kölcsönszerződést is. A hivatkozott rendelkezés alapján számos olyan döntés született, amelyet **az eljáró bíróságoknak figyelembe szükséges venniük.**

A Kúria **4/2021. PJE határozatának** IV.3. pontja azt rögzíti, hogy:

„A DH2 törvény tehát az árfolyamrés alkalmazását és az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő tisztességtelen kikötésekkel kapcsolatos elszámolás keretében – a szabályozás lényegét tekintve – az érintett kölcsönszerződések részleges érvénytelensége folytán a törlesztőrészletek megfelelő újraszámításáról és a semmis kikötések alapján teljesített befizetések elszámolásáról rendelkezett.”

A Törvényszék által helybenhagyott elsőfokú ítélet [61] bekezdésében rögzített azon hivatkozása, mely szerint *„Az elszámoló levél E oszlopa tartalmazza az elszámolás előtti lejárt tartozás összegét, mely akkor 3.534.220,-Ft volt, melyből levonva a tisztességtelenül felszámított összeget, megkapjuk a felperes követelésének összegét 3.318.131,-Ft-ot.”*,

konkrétan a PJE határozatba ütközik. (A Kúria töretlen gyakorlata szerint amennyiben egy ítélet PJE határozatba ütközik, az a körülmény nem alapozza meg a felülvizsgálatot.)

A Tisztelt Alkotmánybíróság **3330/2020. (VIII.5.) AB határozatához Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolás szerint:**

„[34] Az Európai Bíróság gyakorlata alapján a fenti megállapítással szemben azonban kijelenthető, hogy a tisztességtelen feltételt (mely jelen esetben az alapügyben megállapított tényállás alapján feltehetően az ún. árfolyamrés mint másodlagos szerződési elem alkalmazásához kötődik) úgy kell tekinteni, mintha létre sem jött volna, ekként az indítványozó állított túlfizetése nem az elszámolás pillanatában keletkezik, hanem az első törlesztőrészlet megfizetését követően folyamatosan fennáll és növekszik, azaz nem a tisztességtelenség megállapítása időpontjának, hanem a tisztességtelen feltétel alkalmazása időpontjának (azaz gyakorlatilag a szerződéskötés időpontjának) van jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy a fogyasztó késedelembe esett-e. Önmagában egy vagy több törlesztőrészlet megfizetésének elmulasztása csak akkor minősülhet fogyasztói késedelemnek, ha a fogyasztó bármely okból történő túlfizetésének mértéke nem éri el a meg nem fizetett törlesztőrészlet összegét. Csak ezzel az értelmezéssel biztosítható (az alapügyben megkötött szerződésre is alkalmazandó) 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésének érvényesülése. Az uniós jog és a magyar jog devizahitelekkel kapcsolatos összhangjának biztosításával összefüggésben utalok (annak megisméltése nélkül) a 3297/2020. (VII. 17.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indokolásomra is.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság **3019/2017. (II. 17.) AB határozatának indokolása az alábbiakat rögzíti:**

„[31] A DH2-törvény indokolása értelmében az „elszámolás a törvény alapján a jelenben történő korrekció”, a szabályozás célja az, hogy „a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.” A DH2-törvény 4. § (1) bekezdése ezzel összhangban a semmis kikötés alapján teljesített és a semmis kikötés figyelmen kívül hagyásával kiszámított törlesztőrészletek közötti különbözetnek a fogyasztó javára túlfizetésként történő elszámolását írja elő. Az 5. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó követelését úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.”

„[42] A DH1-törvény és a DH2-törvény [sem ez utóbbinak az indítványozók által megjelölt 4. § (1) bekezdése, sem pedig más rendelkezése] erre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz – nem zárja ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének az elszámolás eredménye alapján történő utólagos megállapítását, de kifejezetten nem is teszi kötelezővé azt. A DH2-törvény az elszámolási elvek és az elszámolási szabályok között (3–5. §§) csak annyit ír elő, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészletek közötti különbséget túlfizetésként kell elszámolni a fogyasztó javára. A fogyasztó követelését pedig úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket azok időpontjában – az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában – előtörlesztésként teljesítették volna. A fogyasztói követelést főszabály szerint a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni.”

Mínthogy a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése orvosolta a szerződés (1) bekezdés szerinti érvénytelenségét (amely **a kezdetektől fogva nem volt alkalmas joghatás kiváltására** az érvénytelenség ex tunc hatálya miatt), a DH törvények szerinti elszámolás nem annyiból áll, hogy a **fogyasztói követelést szimplán kivonjuk a tartozásból az elszámolás fordulónapján (miként ezt az elsőfokú ítélet [61] bekezdése sugallja)**, hanem **a törlesztőrészleteket megfelelően újra kellett számítani** és a semmis kikötések alapján teljesített befizetéseket el kellett számolni. Ennek pedig marasztalásom alapját képező, F/9 alatt csatolt kimutatás több okból sem felel meg.

A kimutatás egyrészt – mint arra fentebb már utaltam – a semmisnek minősített aktuális árfolyammal kalkulál, tehát a kimutatás nem a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. § (2) bekezdésében meghatározott árfolyamot alkalmazza, így a kimutatás a kereset összegszerűségének alátámasztására sem lehet alkalmas, amennyiben egy adós ilyen kimutatás alapján kerül marasztalásra (mint jómagam is), nem érvényesül az elszámolás szabályozásának azon célja, mely szerint **a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.** De ennél továbbmegyek:

Az Európai Unió Bíróságának **C-118/17. számú ítélete** szerint:

*„41. Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely **nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást**; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, **amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne** (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).”*

Amennyiben marasztalásomra az F/9 alatt kimutatás alapján került sor, abból az következik, hogy **a tisztességtelennek minősített szerződési feltételek igenis léteztek és joghatást váltottak ki**, hiszen abból vindikál magának felperes olyan jogot, ami alapján nekem ténylegesen magasabb összegben kellett törlesztenem, mint a tisztességtelen kikötések hiányában kellett volna. **A Budapest Környéki Törvényszék összegszerűséggel kapcsolatos – és voltaképpen önellentmondó - megállapítása éppen ezért a 6. cikk (1) bekezdésébe is ütközik**, hiszen a felperes kimutatása a tisztességtelen kikötéseken alapul. A Curia fent hivatkozott döntése alapjaiban cáfolja a jelen indítvánnyal érintett határozatok összegszerűséggel kapcsolatos megállapításainak alaposságát.

További problémája az F/9 alatt csatolt kimutatásnak az (ami az előző hivatkozásból is következik), hogy tekintettel arra, hogy az nem tartalmazza a megfelelő árfolyamokon meghatározott törlesztő részleteket, az elszámolás fordulónapján a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a teljes tartozás összegéből, ami így nem felel meg a fent hivatkozott párhuzamos indokolásnak. Ezt egyébként a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítő is alátámasztja.

A felülvizsgált elszámolásra tekintettel nem vitattam és jelenleg sem vitatom a fogyasztói követelés összegét, azonban a Gödöllői Járásbíróság hivatkozott az elszámolásra is az

összegszerűség körében (árfolyamok), így ezzel kapcsolatban szükséges néhány észrevételt tennem. Az elszámolási értesítő 3 részből áll, amelyek egymással sem koherensek.

Az első rész az első 4 oldal, ami tartalma szerint meghatározza a fogyasztói követelés összegét, megmutatja annak elszámolását és tájékoztat a szerződés módosulásáról. A második oldalon található harmadik táblázat utal arra, hogy az elszámolás fordulónapján 3.534.220,-Ft **lejárt tartozásom állt** fenn, az esedékes tőketartozás a nyilvántartás devizanemében(!) 0,-Ft, a tartozásra elszámolt (levont) összeg 216.089,-Ft és a szimpla levonás következtében az elszámolás fordulónapját követően a nyilvántartás devizanemében(!) 3.318.131,-Ft tartozásom állt fenn. Tehát ezen első rész szerint a fogyasztói követelés összege szimplán kivonásra került a tartozásból, ami nem egyeztethető össze a fent hivatkozott párhuzamos indokolással, mely szerint a fogyasztói követelés nem az elszámolás fordulónapján keletkezik.

A második rész a hiteltörténeti kimutatás. **A hiteltörténeti kimutatás melléklet (elszámolás 4. oldala) azonban nem felel meg a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és a párhuzamos indokolásnak sem) az alábbiak szerint:**

a hiteltörténeti kimutatás svájci frank összeget is tartalmazó egyetlen (jobbról a 4.) oszlopa sem veszi figyelembe a szerződésnek azt a nem elhanyagolható részét, mely szerint az **árfolyamkülönbözet költség**, márpedig a járulék nem tőkésedhet. Nekem a tőketartozásom aligha volt az egyes időszakokban a CHF oszlopban rögzített sorokban meghatározott CHF összeg, hiszen a feltüntetett összegek a forintban nyilvántartott tartozás és az árfolyamkülönbözet (költség) együttes összegét jelölhetik csupán az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja alapján, valamint a felperes is konkrétan azt adta elő, hogy a hitelező forintban tartotta nyilván a követelését, forintban is került rögzítésre a kölcsönösszeg.

Amennyiben az Újraszámítás részletes levezetése táblázatot nézzük (a 5. oldaltól), az állapítható meg, hogy pl. **2013.12.28. napján a tőketartozás** (kamatszámítás alapja, „V” oszlop) **összege (1.818.568,-Ft) eltér** a Hiteltörténeti kimutatás táblázat szerint 2013.12.31. napján fennálló nem esedékes tőketartozás **3.287.709,-Ft**, azaz **13.316 CHF** összegétől. Ezen utóbbi kettő összeg hányadosa egyébként elvileg az MNB árfolyam a DH2 törvény 3. § (2) bekezdése alapján (<https://www.mnb.hu/arfolyam-tablazat?deviza=rbCurrencySelect&devizaSelected=CHF&datefrom=2013.12.30.&datetill=2013.12.31.&order=1>), azaz 242,14 Ft/CHF, azonban amennyiben az osztást elvégezzük, ténylegesen 246,89 Ft/CHF árfolyamot, tehát **a tisztességtelen árfolyamot kapjuk meg**. **A Hiteltörténeti kimutatás nem esedékes tőketartozás oszlopai tehát egyrészt nem következnek a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése által módosított szerződésből, másrészt tisztességtelen árfolyamot rögzítenek, így a felperes a kereseti követelése bizonyítékeként alappal arra sem hivatkozhat.** (Érdekesség, hogy a forintban meghatározott tőketartozások jelentősen eltérnek 2013 decemberében. Ezek szerint több forintnyilvántartás is volt?)

Az elszámolás harmadik része, az újraszámítás részletes levezetése alapvetően kettő részből áll, az **A-L oszlopok a szerződés eredeti adataira utalnak, tehát a tisztességtelennek minősített adatokat is figyelembe veszik**, míg az O-Y oszlopok a szerződés újraszámított adatait képezik. (A Járásbíróság értelemszerűen nem hivatkozhatott volna alappal az E oszlopra!) A forint befizetéseim összege az elszámolás következtében nem változtak, az M oszlop tehát elvileg nem változott meg az elszámolás következtében. Felperes F/9 alatt csatolt

táblázatának első és alapvető hibája az, hogy nem az elszámolás O-Y oszlopainak adatait rögzítik, hanem az A-L oszlopok adatait.

Az újraszámítás részletes levezetésének részét képező G és V oszlop tartalmazza a kamatszámítás alapját. **A kamatszámítás alapja a tőketartozás.** Minthogy a G oszlop a tisztességtelen kikötéseket is figyelembe veszi, a **V oszlop adatai határozzák meg a tőketartozás alakulását, azonban végig forintban. A kirovó pénznem tehát végig forint volt.**

Az újraszámítás részletes levezetésének újraszámított adatokat rögzítő része megfelel a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésének (és az AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolásnak), azonban utalok arra, hogy az árfolyamkülönbözet itt is költségként jelenik meg, hiszen a T és U oszlopok szerint az elkülönül a tőke és kamat előírásokat tartalmazó R és S oszlopoktól. (Ebből értelemszerűen következik az, hogy az árfolyamkülönbözet nem tőkésedik és nem is tőkésedhet!)

Annyi bizonyos, hogy a kereseti követelés összecszerűségének bizonyítására sem az elszámolás, sem pedig az F/9 alatt csatolt, tisztességtelen árfolyammal kalkuláló, így jogszabályba is ütköző kimutatás nem lehet alkalmas.

„A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016.(II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}” (Tisztelt Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATÁNAK 13. francia bekezdése)

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírósági határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát” {17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [19]}.

A hatékony bírói jogvédelem igényének elve aligha érvényesül abban az esetben, ha egy kölcsönszerződés adósának marasztalására semmisnek minősített rendelkezések által alkalmazott árfolyamokkal kalkuláló kimutatás alapján kerül sor, különös tekintettel arra, ha a felek egyezően nyilatkoznak arról, hogy a tartozást a hitelező forintban tartotta nyilván.

A Tisztelt Alkotmánybíróság „*korábbi határozatának figyelmen kívül hagyása még abban az esetben is elérte volna az önkényes, és így contra constitutionem jogalkalmazás szintjét, ha az ítélet tartalmaz erre vonatkozó indokolást, tekintettel arra*” (párhuzamos vélemény [36] bekezdése), hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatai mindenkire, így az eljáró bíróságokra nézve is kötelezőek, azonban a Tisztelt Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozatának [31] és [42] bekezdéseiben megfogalmazott kritériumok sem teljesültek a peres eljárásban a téves árfolyamokkal kalkuláló felperesi kimutatás bíróságok (így Törvényszék) általi elfogadása okán.

Összegezve: marasztalásomra oly módon került sor, hogy a felperes nem bizonyította követelése összecszerúségét, mivel nem a felperes fellebbezési ellenkérelemében hivatkozott, a DH1 törvény alapján semmisnek minősült bázis árfolyammal, hanem a Magyar Nemzeti Bank középárfolyamának alkalmazásával kellett volna kiszámolni tartozásom összegét. A periratok között nem lelhető fel olyan dokumentum, ami az így kiszámolt tartozásomat az eredetileg svájci frankban meghatározott tartozásból vezette volna le. A felperes által csatolt kimutatásokból nem ellenőrizhető, hogy a részteljesítéseimet milyen árfolyamon számolta el a tőkére és a kamatra, valamint a költségekre, milyen számítással határozta meg a szerződéskötés kori kölcsönösszegeből a keresetben érvényesített forint összeget. Az bizonyos, hogy egy olyan kimutatás alapján lettem marasztalva, ami sem a jogszabályi előírásokat, sem a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatát, sem a vonatkozó PJE határozat megállapításait nem veszi figyelembe.

(Tisztelettel hivatkozom arra, hogy a t. Alkotmánybíróság IV/1497-3/2022. számú iratával arról tájékoztatta jogi képviselőmet, hogy egyéb panaszát a t. Alkotmánybíróság Hivatala nyilvántartásba vette. Abban a panaszban jogi képviselőm előadott jogi érvelés a jelen panaszban előadott érveléssel egyező. A t. Alkotmánybíróság 2022. augusztus 11. napján kelt tájékoztatása alapján az alábbiakat is előadom.)

Marasztalásom alapját képező, felperes által csatolt F/9 alatti kimutatás nem szolgálhatott volna a követelésének alátámasztásául. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerint az árfolyamkülönbség összegét úgy kell meghatározni, hogy az esedékes törlesztőrészlet összegét meg kell szorozni az aktuális árfolyam és a bázis árfolyam különbségével, majd az így kapott eredményt el kell osztani a bázisárfolyam mértékével. A bázisárfolyam a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyamtípusának a hitelfolyósítás napját követő, első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama, míg az aktuális árfolyam a [REDACTED] szerződésben meghatározott árfolyamtípusának, a törlesztőrészlet esedékessége napján érvényben lévő árfolyama. Ez utóbbi szerződési feltételek helyébe azonban a DH1 tv. 3. § (2) bekezdése alapján – a szerződés megkötésére visszamenőleges hatállyal – a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lépett. Ez azt jelenti, hogy a DH1 tv. 3. § (2) bekezdése alapján a bázisárfolyam a Magyar Nemzeti Bank által a hitelfolyósítás napját követő, első banki munkanapon érvényben lévő HUF/CHF árfolyam, míg az aktuális árfolyam a Magyar Nemzeti Bank által az adott havi törlesztőrészlet esedékessége napjának végén közzétett HUF/CHF

árfolyam. Ezekre felperes kimutatása azonban nem utal. Felperes kimutatásában nem a Magyar Nemzeti Bank által közzétett árfolyamok szerinti bázisárfolyam, illetve aktuális árfolyam szerint határozta meg az árfolyam-különbözet összegét az Üzletszabályzat 18.3.2. pontjában írt képlet figyelembevételével, így a kereset összecszerúségét felperes nem bizonyította. Az F/9 alatti kimutatás tehát a tisztességtelen összegeket tartalmazó törlesztő-részletekkel kalkulál a tisztességes részletek helyett, ami önmagában kizárta a bíróságok általi elfogadhatóságot, tekintve, hogy közel sem ugyanaz az eredmény. ha végig tisztességtelen összegekkel történik a számolás és az aktuálisan fennálló tőketartozásból 2-3 különböző tételben kerül sor a tisztességtelenül felszámított összeg levonására, mintha a tisztességes részletekkel kalkulálnak, tekintettel arra, hogy annak eltér a tőke- és a kamattartalma a tisztességtelen összegeket tartalmazó részletektől, így másként alakul a tőkegöngyölítés, ha eltérő az abból levont tisztességes törlesztő-részlet tőkerésze a tisztességtelen törlesztő-részlet szerinti tőkerésztől. Amennyiben más lesz az aktuálisan fennálló tőkerész, úgy a tőke után, a következő hónapra számolt törlesztő-részlet kamatrésze is el fog térni, ahogy minden más, a tőke után kalkulált késedelmi kamat, díj és költségtétel is. Márpedig a DH törvények rendeltetése a deviza alapú kölcsönszerződésekben a különmemű árfolyamok alkalmazását előíró, és az egyoldalú kamat-, költség- és díjemelésre vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelen voltának, semmisségének kimondás, e szerződési feltételek kiküszöbölése volt mind a múltra, mind a jövőre nézve, és a DH2 törvény 3. § (1) és 4. § (1) bekezdés e két semmis kikötés alkalmazásából eredő fogyasztói sérelmeket orvosolta a pénzügyi intézmények elszámolási kötelezettségének előírásával. Ehhez képest az F/9 alatti kimutatás teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a DH törvények rendeltetését és célját azáltal, hogy az árfolyamréssel, mint érvényes kikötéssel kalkulál. A jogerős ítélet alapján pedig a Törvényszék elfogadta a jogalkotó által tisztességtelennek minősített rendelkezéseken alapuló (tisztességtelen) árfolyammal történő kalkulálást marasztalásom alapjaként, másrészt pedig még a kölcsönösszeg sem került meghatározásra az eljárásban tisztességes árfolyamon, valamint a tisztességtelen árfolyamok alkalmazás révén a kölcsönösszeg Törvényszék általi meghatározásának módszere is tisztességtelen kikötésen alapul. A Törvényszék ítéleti megállapítása alapján teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a DH1 törvény 3. § (1) bekezdése által megállapított érvénytelenséget, aminek hatására **joghatás kiváltására alkalmatlan rendelkezések alapján került sor marasztalásomra.** Nekem pedig ezen körülmény erőteljesen sérti alapjogaimat, ugyanis a törvényi elszámolás következtében módosult szerződéses rendelkezések és törlesztő részletek figyelembe vétele helyett az eljárás bíróságok a tisztességtelennek minősülő [és a DH2 törvény 3. § (2) bekezdése alapján a perbeli szerződésnek részét nem képező] rendelkezések alapján meghatározott árfolyamokat vették figyelembe, így a peres eljárás tisztessége nem érvényesült a hatékony bírói jogvédelem igénye elvének bíróságok általi megsértése okán.

A t. Alkotmánybíróság 3295/2019. (XI. 18.) AB végzése szerint:

„[38] Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményével összefüggésben megállapította ugyanakkor azt is, hogy egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.” {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}

[39] Az Alkotmánybíróság e megállapításokat irányadónak tekintette a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, és elismerte, hogy a *contra legem* jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. Ennek megállapításának azonban kivételes esetben lehet helye, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája csak akkor merülhet fel, ha a következő – egymást erősítő – feltételek együttes fennállása megállapítható. Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza. Másrészt, ezzel párhuzamosan, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybaléptetésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezett {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[40] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában tehát a *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás csak kivételesen alapozza meg az alaptörvény-ellenességet, mégpedig akkor, ha a *contra legem* jogalkalmazás egyben – a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt feltételek fennállása esetén – alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) minősül {lásd: 3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás [38]}.

A t. Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozata szerint:

„[29] A fentieket összefoglalva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a törvényszék *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági sérelem szintjére, és sértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Egyrészt a törvényszék a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan, a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe. Harmadrészt a törvényszék önkényesen járt el akkor is, amikor döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezte.”

A t. Alkotmánybíróság 3280/2017. (XI. 2.) AB határozata szerint:

„[38] Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg {legutóbb: 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) összekapcsolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi élel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátozza, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségétől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel {Indokolás

[23]].” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállását és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközését. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére (Indokolás [29]). Tehát a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem).”

Esetemben a Törvényszék az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolta meg, hogy a követelés levezetése kapcsán miért fogadta el marasztalásom alapjaként a tisztességtelen árfolyamokkal kalkuláló felperesi kimutatást és miért tekintett el a DH1 törvény 3. § (2) bekezdésében meghatározott MNB árfolyammal kalkuláló kimutatás beszerzésétől, e törvényi rendelkezés alkalmazásától, valamint önkényesen járt el, amikor a tisztességes árfolyamokkal felváltott tisztességtelen kikötésekkel kalkuláló felperesi kimutatást fogadta el marasztalásom alapjaként, noha a jogalkotó a tisztességes árfolyamokkal történő kalkulációt rendelte alkalmazni. Ezen kívül a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a t. Alkotmánybíróság 3019/2017. (II. 17.) AB határozata indokolásának 31. és 42. bekezdését, noha a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatai mindenkire, így az eljáró bíróságokra nézve is kötelezőek.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadom, hogy nem kezdeményeztem a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen indítványt jogi képviselőm útján terjesztem elő, az ügyvédi meghatalmazás az indítvány mellékletét képezi.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok / **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Az alap panaszhoz az alábbi dokumentumokat csatoltam:

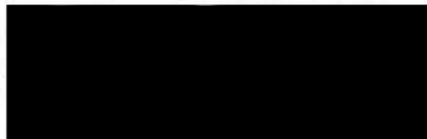
- ügyvédi meghatalmazást

- a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződést
- a kölcsönszerződéshez tartozó Üzletszabályzatot
- a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítőt
- a kölcsönszerződés felmondását
- felperes F/9 alatt csatolt, marasztalásom alapját képező kimutatását
- a 8.P.21.406/2020/16. sorszámú jegyzőkönyvet
- a Gödöllői Járásbíróság 8.P.21.406/2020/18. számú ítéletét
- az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésemet
- felperes fellebbezési ellenkérelmét
- A Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.762/2021/6/I. számú ítéletét

Budapest, 2022. szeptember 15.

Tisztelettel:

képv:

Dr. Krizsa Lajos
ügyvéd
Krizsa Ügyvédi Iroda